

Nr 165.

Godkänd av första kammaren den 12 maj 1923.

Godkänd av andra kammaren den 12 maj 1923.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt befrielse för riksbanken under viss tid från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld.

(Bankoutskottets utlåtande nr 44.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 3 innevarande maj dagtecknad proposition nr 228 har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att riksbanken må för tiden från och med den 16 maj till och med den 31 juli 1923 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, med rätt dock för riksbanken att, om förhållandena därtill giva anledning, före utgången av nämnda tid återupptaga inlösningen av bankens sedlar.

Frågan om guldmyntfotens återinförande var senast föremål för riksdagens behandling under sistlidne mars månad och utgår den då riksbanken medgivna befrielsen från skyldighet att inlösa sina sedlar med guld den 15 innevarande maj.

Då frågan nu ånyo genom Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition förelagts riksdagen till prövning, har från olika håll uttalats, att tiden nu vore inne för en definitiv återgång till guldmyntfot. Å andra sidan framhålla fullmäktige i riksbanken, att den politiska och ekonomiska situationen i Europa, från vars beroende intet europeiskt land, och allra-

minst ett litet land som vårt, kunde frigöra sig, vore alltjämt i högsta grad osäker, varför tiden ännu icke vore kommen för en återgång till guldmyntfot. Fullmäktige erinra om att riksbanken sedan oktober 1922 hållit den svenska kronans värde i paritet med guld och dollar, vilket medfört i huvudsak samma fördelar för näringslivet, som en återgång till guldmyntfot skulle hava gjort.

Enligt riksdagens mening är det av största vikt, att vårt land, så snart detta utan allt för stor risk kan ske, återupptager sedlarnas inlösen med guld och att därför inga åtgärder vidtagas, varigenom detta måls förverkligande äventyras eller fördröjes.

Då emellertid riksdagen med hänsyn till de osäkra politiska förhållandena i Europa anser sig böra tillstyrka bifall till propositionen, sker detta under förutsättning att fullmäktige i riksbanken i enlighet med sin uttalade avsikt hädanefter som hittills komma att ägna all omsorg åt guldparitetens upprätthållande och att, om trots fullmäktiges bemödanden det mot förmodan skulle visa sig, att guldpariteten icke kan upprätthållas, detta endast skulle kunna bero på orsaker, som, om guldmyntfoten vore återinförd, skulle hava framtvingat dess frångående.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 228.

Stockholm den 12 maj 1923.

Med undersåtlig vördnad.
